TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2018. gada 30. maijā*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Eiropas Savienības privilēģijas un imunitāte – Protokols Nr. 7 – 1. pants – Nepieciešamības saņemt Tiesas iepriekšēju atļauju esamība vai neesamība – Struktūrfondi – Eiropas Savienības finanšu atbalsts – Pret valsts iestādi vērsta apķīlāšanas procedūra attiecībā uz summām, kas saņemtas no šī atbalsta

Lieta C-370/16

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Tribunale di Novara* (Novāras tiesa, Itālija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2016. gada 21. janvārī un kas Tiesā reģistrēts 2016. gada 4. jūlijā, tiesvedībā

***Bruno Dell'Acqua***

pret

***Eurocom Srl,***

***Regione Lombardia,***

piedaloties

***Renato Quattrocchi,***

***Antonella Pozzoli,***

***Loris Lucini,***

***Diego Chierici,***

***Nicoletta Malaraggia,***

***Elio Zonca,***

***Sonia Fusi,***

***Danilo Cattaneo,***

***Alberto Terraneo,***

***Luigi Luzzi.***

* Tiesvedības valoda – itāļu.

TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*] (referents), tiesneši J. Malenovskis [*J. Malenovský*], M. Safjans [*M. Safjan*], D. Švābi [*D. Šváby*] un M. Vilars [*M. Vilaras*],

ģenerāladvokāte: J. Kokote [*J. Kokott*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

– Itālijas valdības vārdā – *G. Palmieri*, pārstāve, kurai palīdz *F. Di Matteo*, *avvocato dello Stato*,

– Eiropas Komisijas vārdā – *P. Arenas* un *D. Nardi*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokātes secinājumus 2017. gada 26. jūlija tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

## Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Protokola (Nr. 7) par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā (OV 2010, C 83, 266. lpp.; turpmāk tekstā – "Protokols") 1. panta pēdējo teikumu.

2 Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar piespiedu izpildes procedūru, ko *Bruno Dell'Acqua* ir ierosinājis pret *Eurocom Srl* apķīlāšanas procedūras veidā pret trešo personu, proti, *Regione Lombardia* (Lombardijas reģionu, Itālija).

### Atbilstošās tiesību normas

#### *Protokols*

3 Protokola 1. panta pēdējā teikumā ir noteikts, ka "uz Savienības īpašumu un aktīviem bez Tiesas atļaujas nevar attiecināt nekādus administratīvus vai juridiskus piespiedu pasākumus".

#### *Regula (EK) Nr. 1083/2006*

4 Padomes Regulas (EK) Nr. 1083/2006 (2006. gada 11. jūlijs), ar ko paredz vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu un atceļ Regulu (EK) Nr. 1260/1999 (OV 2006, L 210, 25. lpp.), 1. pantā ir noteikts, ka šajā regulā ir paredzēti vispārīgi noteikumi, kas reglamentē tostarp Eiropas Reģionālās attīstības fondu (ERAF) un Eiropas Sociālo fondu (ESF), kas turpmāk ir saukti "struktūrfondi".

5 Atbilstoši šīs regulas 3. panta 2. punkta a) apakšpunktam "konverģences mērķis", kas ir paātrināt vismazāk attīstīto dalībvalstu un reģionu konverģenci, ir struktūrfondu un Kohēzijas fonda (turpmāk tekstā – "Fondi") prioritāte.

6 Minētās regulas 9. panta 1. punktā ir noteikts:

"Fondi nodrošina atbalstu, kas papildina valstu darbības, tostarp darbības reģionālā un vietējā līmenī, integrējot tajās Kopienas prioritātes."

7 Saskaņā ar Regulas Nr. 1083/2006 11. panta 1. punktu "Fondu mērķu sasniegšanai veido ciešu sadarbību (turpmāk – "partnerība") starp Komisiju un katru dalībvalsti".

8 Atbilstoši minētās regulas 14. panta 1. punktam Eiropas Savienības budžetu, kas piešķirts Fondiem, īsteno dalībvalstu un Komisijas dalītā pārvaldībā.

9 Regulas Nr. 1083/2006 32. panta 1. punktā ir paredzēts, ka katra darbības programma attiecas uz laikposmu no 2007. gada 1. janvāra līdz 2013. gada 31. decembrim. Katru darbības programmu izstrādā dalībvalsts atbilstoši šīs regulas 32. panta 2. punktam, un pēc tam to pieņem Komisija saskaņā ar minētā panta 4. un 5. punktu.

10 Saskaņā ar minētās regulas 37. panta 1. punkta g) apakšpunkta iii) punktu konverģences mērķa un reģionālās konkurētspējas un nodarbinātības mērķa darbības programmās iekļauj informāciju par kompetento struktūru, kas saņem Komisijas veiktos maksājumus, un struktūrām, kas ir atbildīgas par maksājumu veikšanu atbalsta saņēmējiem.

11 Atbilstoši Regulas Nr. 1083/2006 61. panta a) punktam darbības programmas sertifikācijas iestādes atbildībā it īpaši ir sagatavot un iesniegt Komisijai apstiprinātas izdevumu deklarācijas un maksājumu pieteikumus.

12 Minētās regulas 70. panta 1. un 2. punktā ir noteikts:

"1. Dalībvalstis ir atbildīgas par darbības programmu vadību un kontroli, jo īpaši, veicot šādus pasākumus:

[..]

b) nepieļaujot, konstatējot un labojot pārkāpumus un atgūstot nepamatoti izmaksātās summas, attiecīgos gadījumos, kopā ar kavējuma procentiem. Dalībvalstis par šo ziņo Komisijai un pastāvīgi informē Komisiju par administratīvo procedūru un tiesvedības gaitu.

2. Ja atbalsta saņēmējam nepamatoti izmaksātās summas nevar atgūt, dalībvalstij ir pienākums zudušās summas atmaksāt Eiropas Savienības vispārējā budžetā, ja ir konstatēts, ka zaudējumi ir radušies dalībvalsts vainas vai nolaidības dēļ."

13 Regulas Nr. 1083/2006 76. panta 1. un 2. punkts ir formulēti šādi:

"1. Komisija ieguldījumu no fondiem izmaksā saskaņā ar budžeta apropriācijām. Katru maksājumu attiecina uz attiecīgā fonda budžeta saistībām, kas radušās visagrāk.

2. Maksājumus veic kā avansa maksājumus, starpposma maksājumus un noslēguma maksājumus. Tos maksā dalībvalsts norīkotai struktūrai."

14 Šīs regulas 80. pantā ir noteikts:

"Dalībvalstis pārliecinās, ka par maksājumu veikšanu atbildīgās struktūras nodrošina to, ka atbalsta saņēmēji valsts ieguldījuma kopapjomu saņem cik ātri vien iespējams un pilnā apmērā. Nekādas summas neatvelk vai neietur un neuzliek nekādu īpašu maksu vai citu līdzvērtīgu maksājumu, kas atbalsta saņēmējiem samazinātu šo līdzekļu apjomu."

15 Minētās regulas 93. panta 1. un 3. punktā ir paredzēts:

"1. Komisija automātiski atceļ saistības jebkurai darbības programmas budžeta saistību daļai, kas nav izmantota avansa vai starpposma maksājumiem vai par kuru līdz 31. decembrim otrajā gadā pēc programmas budžeta saistību gada nav nosūtīts maksājuma pieteikums, kā noteikts 86. pantā, izņemot gadījumos, kas minēti šā panta 2. punktā.

[..]

3. To saistību daļu, kas joprojām pastāv 2015. gada 31. decembrī, automātiski atceļ, ja Komisija līdz 2017. gada 31. martam par to nav saņēmusi pieņemamu maksājuma pieteikumu."

16 Regulas Nr. 1083/2006, ar grozījumiem, kas izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 539/2010 (2010. gada 16. jūnijs) (OV 2010, L 158, 1. lpp.), 93. panta 1. punktā ir noteikts:

"Komisija automātiski atceļ saistības jebkurai saskaņā ar šā punkta otro daļu aprēķinātai darbības programmas summas daļai, kas nav izmantota avansa vai starpposma maksājumiem vai par kuru līdz 31. decembrim otrajā gadā pēc programmas budžeta saistību gada nav nosūtīts maksājuma pieteikums, kā noteikts 86. pantā, izņemot gadījumos, kas minēti šā panta 2. punktā.

Lai automātiski aprēķinātu atceļamo saistību summu, Komisija šo summu aprēķina, katrai budžetā no 2008. līdz 2013. finanšu gadam paredzēto saistību summai pievienojot vienu gada budžeta saistību sestdaļu, kura attiecas uz 2007. finanšu gada kopējām iemaksām."

### *Regula (ES) Nr. 1303/2013*

17 Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1303/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu, Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un atceļ Regulu Nr. 1083/2006 (OV 2013, L 347, 320. lpp.), 26. panta 1. punktā ir noteikts:

"[ERAF, ESF, Kohēzijas fondu, Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu, kuri darbojas saskaņā ar vienotu satvaru,] īsteno ar programmu starpniecību saskaņā ar partnerības nolīgumu. Katra programma attiecas uz laikposmu no 2014. gada 1. janvāra līdz 2020. gada 31. decembrim."

18 Šīs regulas 132. panta 1. punktā ir paredzēts:

"Ja ir pieejams finansējums no sākotnējiem, ikgadējiem avansa un starpposma maksājumiem, vadošā iestāde nodrošina, ka atbalsta saņēmējs saņem kopējo publiskā atbalsta summu no vēl neizmaksātajiem atbilstīgajiem publiskajiem izdevumiem un ne vēlāk kā 90 dienas no datuma, kad atbalsta saņēmējs ir iesniedzis maksājumu pieprasījumu.

Neatvelk vai neietur nekādas summas un neuzliek nekādu īpašu maksu vai citu līdzvērtīgu maksājumu, kas atbalsta saņēmējiem samazinātu summas apmēru."

19 Minētās regulas 152. panta 1. punktā ir noteikts:

"1. Šī regula neliedz ne turpināt sniegt, ne grozīt – tostarp pilnīgi vai daļēji atcelt – palīdzību, ko Komisija apstiprinājusi, pamatojoties uz Regulu (EK) Nr. 1083/2006 [..]. Minēto regulu [..] tādēļ pēc 2013. gada 31. decembra minētajam atbalstam vai attiecīgajām darbībām turpina piemērot līdz to noslēgumam. [..]"

20 Šīs pašas regulas 153. pantā ir paredzēts, ka Regulu Nr. 1083/2006 atceļ no 2014. gada 1. janvāra, "neskarot 152. panta noteikumus".

## Pamatlieta un prejudiciālais jautājums

21 *B. Dell'Acqua* ir sabiedrības *Eurocom* kreditors. Lai īstenotu savas tiesības, viņš *Tribunale di Novara* (Novāras tiesa, Itālija) ierosināja piespiedu izpildes procedūru trešās personas, proti, Lombardijas reģiona īpašuma, apķīlāšanas veidā; tika apgalvots, ka minētais reģions ir *Eurocom* parādnieks.

22 Lombardijas reģions atzina, ka ir *Eurocom* parādnieks, bet norādīja, ka šis parāds attiecoties uz summām, kuras pieder ESF struktūrfondam, kuras ir konkrēti paredzētas publisku mērķu – attīstīt un veicināt nodarbinātību – sasniegšanai un kuras Lombardijas reģions var izmantot tikai atbalsta galīgā saņēmēja, proti, *Eurocom* labā. Saskaņā ar Lombardijas reģiona interpretāciju šīs summas neesot apķīlājamas atbilstoši Regulas Nr. 1083/2006 80. pantam.

23 Saistībā ar attiecīgo summu raksturu neviena no pamatlietas pusēm iesniedzējtiesā nav apstrīdējusi faktu, ka šīs summas piederēja minētajam struktūrfondam. Tādējādi, tā kā apstrīdētās summas ietilpst "Kopienas īpašumā vai katrā ziņā ar Kopienu saistītā īpašumā", iesniedzējtiesa, ņemot vērā Regulas Nr. 1303/2013 132. pantu, kurā būtībā ir pārņemts Regulas Nr. 1083/2006 80. pants, vēlas noskaidrot, vai šīs lietas faktiskajiem apstākļiem ir piemērojams Protokola 1. panta pēdējais teikums.

24 Šādos apstākļos *Tribunale di Novara* (Novāras tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

"Vai saskaņā ar Protokola 1. panta pēdējo teikumu gadījumā, kad piespiedu izpildes procedūrā piedzenamās summas vairs neatrodas attiecīgās Savienības iestādes rīcībā, bet ir jau nosūtītas dalībvalstu pilnvarotajām maksājumu iestādēm, ir vai nav nepieciešama iepriekšēja atļauja?"

## Par prejudiciālo jautājumu

25 Ievadā ir jākonstatē, ka lēmumā lūgt prejudiciālu nolēmumu nav precizēts atbalsta periods, uz kuru attiecās *Eurocom* prasījums pret Lombardijas reģionu. Tādēļ Tiesa uzdeva Itālijas Republikai un Komisijai par to jautājumu, lai noteiktu, vai pamatlietā aplūkotais periods ietilpst Regulas Nr. 1083/2006 vai Regulas Nr. 1303/2013 piemērošanas jomā. Kā izriet no Regulas Nr. 1083/2006 32. panta 1. punkta, šī regula ir piemērojama darbības programmām, kas attiecas uz laikposmu no 2007. gada līdz 2013. gadam, savukārt Regula Nr. 1303/2013 saskaņā ar tās 26. panta 1. punktu attiecas uz laikposmu no 2014. gada līdz 2020. gadam.

26 Atbildē gan Itālijas Republika, gan Komisija norādīja, ka pamatlietā aplūkotais prasījums attiecas uz reģionālo darbības programmu Lombardijas reģionam par laikposmu no 2007. līdz 2013. gadam.

27 Šajā gadījumā ir jākonstatē, ka minētā programma ir Komisijas 2007. gada 6. novembra Lēmuma C(2007) 5465, kas pieņemts pēc tam, kad Itālijas Republika iesniedza šīs programmas priekšlikumu, un kas ir adresēts šai dalībvalstij, priekšmets. Atbilstoši šī lēmuma 1. pantam reģionālā darbības programma Lombardijas reģionam ietilpst plānošanas periodā no 2007. gada 1. janvāra līdz 2013. gada 31. decembrim.

28 Tādēļ ir uzskatāms, ka šajā lietā atbilstīga ir Regula Nr. 1083/2006.

29 Turklāt Komisija savā atbildē, pamatojoties uz informāciju, kas savākta no Lombardijas reģiona, ir vērsusi uzmanību uz to, ka, pirmkārt, Itālijas Republika nav lūgusi Savienībai līdzfinansējumu saistībā ar *Eurocom* prasījumiem, kas ir apķīlāti, un ka, otrkārt, tā kā lūguma noslēguma maksājuma pieteikuma termiņš plānošanas periodam no 2007. līdz 2013. gadam ir 2017. gada 31. marts un attiecībā uz minētajiem prasījumiem Savienībai nav lūgts līdzfinansējums, tie būtu pilnībā jāsedz no valsts līdzekļiem.

30 Šajā ziņā ir jākonstatē, ka iesniedzējtiesa skaidri balstās uz domu, ka summas, uz kurām attiecas apķīlāšana pamata tiesvedībā, ir saņemtas no ESF.

31 Turklāt saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru ar LESD 267. pantu tiek izveidota tiešas sadarbības procedūra starp Tiesu un dalībvalstu tiesām. Šajā procedūrā, kas pamatota ar valsts tiesu un Tiesas funkciju nepārprotamu sadali, ikviens lietas faktu vērtējums ir valsts tiesas kompetencē, kas, ņemot vērā lietas īpatnības, var noteikt, cik lielā mērā ir vajadzīgs prejudiciāls nolēmums, lai šī tiesa varētu taisīt spriedumu, un cik atbilstīgi ir Tiesai uzdotie jautājumi, savukārt Tiesa ir pilnvarota vienīgi lemt par Savienības tiesību akta interpretāciju vai spēkā esamību, ņemot vērā faktus, kurus tai ir norādījusi valsts tiesa (skat. it īpaši spriedumu, 2017. gada 25. oktobris, *Polbud – Wykonawstwo*, C-106/16, EU:C:2017:804, 27. punkts).

32 Tādējādi to faktu atbilstība, kuriem ir nozīme tai iesniegtā strīda atrisināšanā, attiecīgā gadījumā būs jāpārbauda valsts tiesai.

33 Ņemot vērā šos ievada apsvērumus, ir uzskatāms, ka savā jautājumā iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai Protokola 1. panta pēdējais teikums ir jāinterpretē tādējādi, ka Tiesas iepriekšēja atļauja ir nepieciešama, ja trešā persona attiecīgā dalībvalsts struktūrā ierosina apķīlāšanas procedūru attiecībā uz prasījumu un ja tai ir atbilstošs parāds attiecībā pret trešās personas parādnieku, kurš ir līdzekļu, kas piešķirti ESF līdzfinansēto projektu īstenošanai, saņēmējs.

34 Šajā ziņā no pastāvīgās judikatūras izriet, ka, paredzot, ka uz Savienības īpašumu un aktīviem bez Tiesas atļaujas nevar attiecināt nekādus administratīvus vai juridiskus piespiedu pasākumus, Protokola 1. panta mērķis ir nepieļaut, ka tiek radīti šķēršļi Savienības darbībai un neatkarībai. No šī panta formulējuma izriet, ka imunitāte ir automātiska un, ja nav Tiesas atļaujas, liedz īstenot jebkuru piespiedu pasākumu pret Savienību; attiecīgajai iestādei nav noteikti jāatsaucas uz Protokola 1. panta normu izmantošanu (rīkojums, 2015. gada 29. septembris, *ANKO*/Komisija, C-2/15 SA, nav publicēts, EU:C:2015:670, 12. punkts un tajā minētā judikatūra).

35 Itālijas Republika šajā gadījumā apgalvo, ka, ņemot vērā faktu, ka ESF summas ir jāparedz noteiktiem izdevumu posteņiem, kā arī ņemot vērā saskaņā ar Savienības tiesībām Lombardijas reģionam šajā jomā uzticēto uzdevumu raksturu, Tiesas iepriekšēja atļauja ir nepieciešama. Tādējādi tā norāda, ka Fondu līdzekļiem ir jābūt ciešai saiknei ar konkrētiem izdevumiem tādā nozīmē, ka šiem līdzekļiem ir jābūt paredzētiem Savienības politikas īstenošanai un tie nevar tikt novirzīti citam mērķim. Šī saikne neesot pārrauta, pārskaitot minētos līdzekļus valstu organizācijām, kas tiek uzskatītas par vienkāršām pārvaldības iestādēm. Tā uzskata, ka ciešā saikne starp līdzekļiem un izdevumiem beidzas tikai pēc tam, kad ir pilnībā sasniegts Savienības izvirzītais mērķis, un tātad vienīgi tad, kad šīs summas nonāk atbalsta saņēmēja īpašumā. Turklāt valsts iestādes sadarbojoties, īstenodamas Savienības struktūru

kompetencē ietilpstošu funkciju atbilstoši netiešās izpildes organizatoriskajam modelim. No tā izrietot, ka, veicot šo darbību, valsts iestādes neveic pašas savu funkciju, bet gan, pateicoties savām likumdošanas un administratīvajām funkcijām, pilda Eiropas funkciju.

36 Šiem argumentiem nevar piekrist.

37 Šajā ziņā Regulas Nr. 1083/2006 76. panta 1. un 2. punktā ir paredzēts, ka Komisija maksājumus no fondiem avansa maksājumu, starpposma maksājumu un noslēguma maksājumu veidā izmaksā dalībvalsts norīkotai struktūrai. No šīs regulas 37. panta 1. punkta g) apakšpunkta iii) punkta izriet, ka konverģences mērķa un reģionālās konkurētspējas un nodarbinātības mērķa darbības programmās ir jābūt iekļautiem īstenošanas noteikumiem, kuros norādīta kompetentā struktūra, kas saņem Komisijas veiktos maksājumus, un viena vai vairākas struktūras, kas ir atbildīgas par maksājumu veikšanu atbalsta saņēmējiem.

38 Atbilstoši minētās regulas 70. panta 1. punktam dalībvalstis ir atbildīgas par darbības programmu vadību un kontroli, it īpaši nepieļaujot, konstatējot un labojot neatbilstības un atgūstot nepamatoti izmaksātās summas. Ja atbalsta saņēmējam nepamatoti izmaksātās summas nevar atgūt, minētā 70. panta 2. punktā ir paredzēts, ka dalībvalstij ir pienākums zaudētās summas atmaksāt Savienības vispārējā budžetā, ja ir konstatēts, ka zaudējumi ir radušies dalībvalsts vainas vai nolaidības dēļ.

39 Tādējādi, kad Komisija no Fondiem veic maksājumus dalībvalstīm, aktīvi tiek pārskaitīti no Savienības budžeta uz dalībvalstu budžetiem.

40 Tā kā šie aktīvi ir no Savienības budžeta un tādējādi tiek nodoti dalībvalstu rīcībā, tie, tiklīdz ir pārskaitīti, nevar tikt uzskatīti par Savienības aktīviem Protokola 1. panta pēdējā teikuma izpratnē. Šādu interpretāciju apstiprina Tiesas judikatūra, saskaņā ar kuru, tiklīdz Komisija ir piešķīrusi dalībvalstij finanšu atbalstu saskaņā ar Fondu, ir uzskatāms, ka šai valstij ir tiesības uz attiecīgo finanšu atbalstu (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2009. gada 10. septembris, Komisija/*Ente per le Ville Vesuviane* un *Ente per le Ville Vesuviane*/Komisija, C-445/07 P un C-455/07 P, EU:C:2009:529, 51. punkts).

41 Apstāklim, ka šie aktīvi ir paredzēti Savienības politikas īstenošanai, šajā ziņā nav nozīmes.

42 Komisija ir apgalvojusi, ka atbilstoši dalībvalsts trijiem maksājumu veidiem, kas paredzēti Regulā Nr. 1083/2006 un atgādināti šī sprieduma 37. punktā, Savienības budžeta līdzfinansējums saistībā ar visas darbības programmas īstenošanu ir paredzēts dalībvalsts budžetam kopumā, nevis konkrēto projektu atbalsta saņēmējiem. Summas, kuras no Savienības budžeta ir piešķirtas līdzfinansējumam, ietilpst dalībvalstij pieejamajā finansējumā, kas papildina pārējos līdzekļus, kuri dalībvalstij ir nepieciešami, lai nodrošinātu līdzfinansējumu, un kuri tai ir jāizmanto no sava valsts budžeta. Turklāt no Regulas Nr. 1083/2006 un tostarp no tās 93. panta 1. un 3. punkta var secināt, ka dalībvalsts var pēc saviem ieskatiem neprasīt izmaksāt finanšu atbalstu, it īpaši ESF finanšu atbalstu.

43 Tādējādi no Regulas Nr. 1083/2006 izriet, ka ar to ieviestais finanšu atbalsta mehānisms nevar radīt pārvaldības iestādei vai tās kreditoriem pārliecību par iespējamību, ka par konkrētu projektu tiks saņemts ESF līdzfinansējums.

44 Regulas Nr. 1083/2006 normas reglamentē attiecības starp Komisiju un dalībvalsti, bet nerada tiešu saikni starp, pirmkārt, summām, kas dalībvalstij izmaksātas atbilstoši Fondam, piemēram, ESF, un, otrkārt, iestādēm, ko dalībvalsts izraugās finansēto pasākumu pārvaldībai, un atbalsta galīgajiem saņēmējiem (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2009. gada 10. septembris, Komisija/*Ente per le Ville Vesuviane* un *Ente per le Ville Vesuviane*/Komisija, C-445/07 P un C-455/07 P, EU:C:2009:529, 48. punkts).

45 Kā ģenerāladvokāte būtībā ir norādījusi secinājumu 44. punktā, saikne starp Savienības piešķirto līdzfinansējumu atbilstoši ESF un atsevišķu projektu īstenošanu ir pārāk netieša, lai pieņemtu, ka summas, ko dalībvalstu iestādes atbalsta saņēmējiem ir parādā par šo projektu īstenošanu, ir Savienības aktīvi, un ka tātad uz tām ir jāattiecina aizsardzība pret apķīlāšanu saskaņā ar Protokola 1. panta pēdējo teikumu, lai nepieļautu, ka tiek radīti šķēršļi Savienības darbībai un neatkarībai.

46 Ņemot vērā visus izklāstītos apsvērumus, uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka Protokola 1. panta pēdējais teikums ir jāinterpretē tādējādi, ka Tiesas iepriekšēja atļauja nav nepieciešama, ja trešā persona attiecīgā dalībvalsts struktūrā ierosina apķīlāšanas procedūru attiecībā uz prasījumu un ja tai ir atbilstošs parāds attiecībā pret trešās personas parādnieku, kurš ir līdzekļu, kas piešķirti ESF līdzfinansēto projektu īstenošanai, saņēmējs.

## Par tiesāšanās izdevumiem

47 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (trešā palāta) nospriež:

**Protokola (Nr. 7) par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā 1. panta pēdējais teikums ir jāinterpretē tādējādi, ka Tiesas iepriekšēja atļauja nav nepieciešama, ja trešā persona attiecīgā dalībvalsts struktūrā ierosina apķīlāšanas procedūru attiecībā uz prasījumu un ja tai ir atbilstošs parāds attiecībā pret trešās personas parādnieku, kurš ir līdzekļu, kas piešķirti Eiropas Sociālā fonda līdzfinansēto projektu īstenošanai, saņēmējs.**

[Paraksti]